

Τα κυριότερα αποσπάσματα του άρθρου του Κ. Μητσοτάκη

Αυτή τη φορά τα πολιτικά κόμματα πρέπει να πουν την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Την πλήρη και σκληρή αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι επί τρεις δεκαετίες, με μια εξαίρεση, την περίοδο '90 - '93, που κυβέρνησε η ΝΔ, ζούσαμε πάνω από τις δυνάμεις μας, με δανεικά.

Τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να προσαρμοστούμε σε μια σκληρή πραγματικότητα, να κατεβάσουμε δηλαδή το βιοτικό μας επίπεδο. Και αυτό με σκληρό νόμισμα είναι δύσκολο και επώδυνο. Ο ελληνικός πολιτικός κόσμος πρέπει να πει καθαρά στον ελληνικό αυτή την αλήθεια και να μην τα ρίχνει όλα στο μνημόνιο και στους ξένους. Διότι αυτό στην πραγματικότητα συνέβη.

Το Μνημόνιο, τα δυο Μνημόνια για την ακρίβεια, περιέχουν πολλά λάθη, αρκετά από τα οποία είναι δυνατόν να διορθωθούν.

Πρέπει να ανακτήσουμε – είναι δύσκολο αλλά, μπορούμε να το πετύχουμε σιγά σιγά – τη χαμένη αξιοπιστία μας. Ως αξιοπίστοι συνομιλητές με την Ευρώπη, μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Ιδιαίτερα τώρα, γιατί είναι μια πάρα πολύ ευνοϊκή περίοδος για μας. Αυτή την περίοδο ξανασυζητείται το όλο πρόβλημα της λιτότητας που απασχολεί όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και είναι βέβαιο ότι θα πάμε τουλάχιστον σε ένα συμπληρωματικό σύμφωνο, που θα ευνοήσει την ανάπτυξη, κάτι που για μας είναι σημαντικό.

Θα ήθελα να τονίσω είναι ότι ο προεκλογικός αγών πρέπει να επικεντρωθεί στις πολιτικές. Πρέπει, δηλαδή, να ξεκαθαρίσει το βασικό πολιτικό πρόβλημα σε αυτές τις εκλογές, το οποίο συνοψίζεται στο εάν η χώρα θα μείνει ή θα φύγει από το ευρώ. Εάν θα μείνει ή θα φύγει από την Ευρώπη. Η απόψη ότι δεν μπορούν να μας διώξουν από το ευρώ είναι απλοϊκή και ασόβαρη. Ασφαλώς δεν μπορούν να μας βγάλουν, σύμφωνα με τις συνθήκες, από το ευρώ. Ωστόσο, αυτό γίνεται αναγκαστικά, εάν πάψουν να μας δίδουν χρήματα.

Τότε θα είμαστε υποχρεωμένοι εμείς να ζητήσουμε να φύγουμε μόνοι μας και η Ευρώπη σίγουρα θα μας βοηθήσει να το κάνουμε, παρέχοντάς μας μια τελευταία υπηρεσία. Κατά συνέπεια το πρόβλημα της παραμονής ή μη στο ευρώ υπάρχει και κρίνεται και είναι το διακύβευμα πάνω στο οποίο πρέπει να γίνεται ο πολιτικός διάλογος. Ο πολιτικός διάλογος δεν επιτρέπεται να προσωποποιηθεί. Τα παλιά πολιτικά στελέχη πρέπει να μείνουν σε δεύτερο πλάνο και να προβληθούν κατά το δυνατόν νεότερα πολιτικά στελέχη, άφθαρτα, τα οποία μπορούν να επηρεάσουν περισσότερο την κοινή γνώμη.

Είναι ανάγκη ιδιαίτερα τώρα που η χώρα μας δοκιμάζεται σκληρά, όταν τα πάντα φαίνονται να γκρεμίζονται γύρω μας, να δημιουργήσουμε τουλάχιστον ένα θεσμικό

περιβάλλον καλύτερο, σταθερότερο, το οποίο θα μας βοηθήσει, αποφασιστικά, να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο μας πρόβλημα, που δεν είναι δυστυχώς το οικονομικό. Είναι πολιτικό: είναι η ανυπαρξία, η διάλυση του κράτους και όλα όσα το συνοδεύουν...